

[Ole Bernt Henriksen]

råd socialdemokratiet måske får fra fagbevægelsen, fra fagforeninger rundt omkring, der ved noget om dette, hvilke råd vi får fra vælgere, der arbejder med det, hvilke råd landbrugets folk får, hvilke råd folk rundt omkring i landet får. Det er nyt for mig, at det, jeg står og siger her, hr. Tinning, skulle være så forunderligt. For mig og for de fleste andre tilstedeværende er det noget ganske nærværende og naturligt.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Hr. Ole Bernt Henriksen talte tidligere i dag om, at man kan få så mange informationer, at der ikke kommer det fjerneste ud af noget af det, og det forekommer mig, at det seneste indlæg var et lyslevende eksempel på lige præcis det fænomen.

Det, som jeg bad hr. Ole Bernt Henriksen om, var selvfølgelig ikke at fortælle mig, hvad man kunne tænke sig at virksomheder kunne bruge ud i fremtiden. Man kan tænke sig så meget, og jeg vil også gerne bidrage med at tænke med hr. Ole Bernt Henriksen, men det var ikke det, det drejede sig om. Det, det drejede sig om, var, at hr. Ole Bernt Henriksen kom herop og sagde: en af de ting, som vi kan bruge dette til, vil f.eks. være, at hospitalerne kan sende journaler og røntgenbilleder frem og tilbage. Og så sagde jeg: ja men lad os nu få denne diskussion ned på jorden. Lad os holde op med at diskutere: hvad kunne man forestille sig? Lad os i stedet for snakke om: hvad har vi af undersøgelser og analyser, der peger på et eller andet eksisterende behov, som vi nødvendigvis må tilfredsstille, ikke om et år, ikke om to år, men her og nu? Så spurgte jeg hr. Ole Bernt Henriksen: vil hospitalerne f.eks. være et sådant område? Hvad ved vi? Hvad har vi af undersøgelser? Og hr. Ole Bernt Henriksen svarer med et mindre indlæg om computerstyret produktionsudstyr og billige telefon-takster. Det må have lov til at stå for sig selv.

Ritt Bjerregaard (S):

Blot en enkelt bemærkning til hr. Tinning, fordi jeg synes, at efterlysningen af en lang række ting passende kan finde sted i udvalget; dér kan vi få samlet ind, hvad der er.

Men når jeg tog ordet, var det i og for sig mest for at understrege, at jeg tror, at i mange af disse diskussioner om den nye teknik bliver det et spørgsmål om at turde satse på nogle tidspunkter, hvor man umuligt kan have alle oplysninger fremme om, hvilke resultater en given teknik fører til, og da synes jeg, at det, der kan være væsentligt, er, at man i givet fald fastlægger en planlægning, sætter en folkelig proces i gang, samtidig med at vi herinde kan få behandlet alle de forskellige oplysninger, der kommer frem i en sådan proces. Jeg synes, det ville være for meget forlangt, at vi i dag skulle kunne overskue alle konsekvenserne af den udvikling, som er påbegyndt, og jeg synes, at fordelen ved, at vi debatterer dette i dag og har teknologiudvalget, er, at vi får mulighed for at følge med i noget af det, der foregår.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Det skal så blive den sidste. Jeg er faktisk fuldstændig enig med fru Ritt Bjerregaard om de generelle linjer. Selvfølgelig kan vi ikke forlange at få alting at vide om, hvad der sker om 15 år. Det ville da være forfærdeligt, hvis vi gjorde det, det ville resultere i 100 pct. handlingslammelse. Det ville være en håbløs indgang til dette problemområde. Enig. Det kræver selvfølgelig også et nødvendigt element af satsning at gå ind på området ny teknologi. Enig.

Det, vi skal afveje, er vel i virkeligheden: hvornår skal der satses, hvornår må vi stille lidt større krav til undersøgelses- og dokumentationsmateriale, og – ikke mindst – hvornår må vi stille nogle krav til det folkelige engagement, den folkelige debat?

Og da er vores holdning her og nu til bastardnettet, at der er så lidt oplyst om det, der er så lidt folkelig forståelse for og debat om det, at der ikke sker noget ved at sige: det, der er det vigtigste på det felt overhovedet, er at få bredt debatten ud. Og så har vi selvfølgelig alle mulige visioner om alt det, der kan ske med industrien, hvis vi ikke går i gang lige nu. Det er der så ikke noget at gøre ved. Men jeg er enig i den afvejning, og vi skal selvfølgelig ikke diskutere: skal vi vide alt om, hvordan verden ser ud om 10 år, for at gå i gang? Det ville være lidt dumt.